Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktör.

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o.s.v. adresseres „Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiverne ikke være ansvarlig.

Indsend 14 Cents i 2-Cents Frimærker og De vil faa „Stjernen" frit tilsendt indtil 1ste Januar, 1889.

Enhver ny Abonnent, som indsender $2.00 forud Aaret af „Stjernen", faar Bladet tilsendt fra nu o indtil 1ste Januar, 1890.

Enhver gammel Abonnent, som indsender $6.00 for tre ny Abonnenter, faar det fjerde Eksemplar gratis.

Nederlaget.

Der er ikke længer Tvivl om at Cleveland er slaaet og at Harrison, Morton og Protektion har sejret. Staten New York er gaaet republikansk med 10,000 St. og det var jo iforvejen indrømmet at New York er den Stat som afgjør Sejren. Det samlede Antal Elektoralstemmer udgjør 401; New York har alene 36, naar disse fraregnes er der 365, af hvilke 197 faldt paa Harrison og 168 paa Cleveland. De 36 St. i New York vilde have givet Cleveland 304 eller 3 St. flere end nødvendig til Valg; men Harrison erholdt dem, og han har nu 233 eller 32 flere end nødvendig.

Udfaldet viser os tydeligt at Beskyttelsesiden endnu hyldes af Vælgernes Flertal. Det var ikke andet end Toldspørgsmaalet som slog Cleveland. Det var Modstandernes flittige Brug af Raabet „Frihandel", som væbnede Østens Arbejdere mod Præsidenten. Det var ingenlunde et personligt Nederlag, han led, men han faldt som Repræsentant for et Princip, hvis Betydning Folket ikke skjønner. Dersom Præsident Cleveland havde ladet den kildne Sag slumre i Ro, saa vilde han uden nogen Vanskelighed have opnaaet Valg. Men han følte sig dreven af en ærlig Indskydelse og tvang sit Parti ind paa Reformens Bane. Oprigtighed i Politik bliver imidlertid gjerne lønnet med Nederlag.

Et betegnende Træk af dette Valg er, at Nordvestens Stater iaar er mere demokratiske end nogensinde tilforn, medens de østlige Stater, hvor Befolkningen hovedsagelig lever paa de andres Bekostning, har givet store republikanske Majoriteter. Dette tyder til, hvad vi altid har fastholdt: at Toldspørgsmaalet mere og mere bliver et Spørgsmaal, som udgjør Grændselinien mellem Østen og Vesten. Og vi skal da ogsaa i Løbet af de næste fire Aar faa at se, at Stemningen for Toldreform vil vokse og faa Overvægten i Vesten, medens Republikanerne bibeholder og befæster deres Magt i det østliggende Stater.

Det er ikke alene i Præsidentvalget at Republikanerne har vundet en saa afgjort Sejer; men i mange Stater har de opnaaet et større Procentantal af Statsembedsmændene og Kongresmændene end de havde tidligere. Skjøndt det neppe er meget sandsynligt, er der saaledes en Mulighed for, at der bliver en republikansk Majoritet i det næste Repræsentanthus. Dette giver Republikanerne fuld Magt over alle de tre Lovgivningens Faktorer. Dersom dette bliver Tilfældet, vil det bringe Sorg til mange demokratiske Politikere. For os synes det at være i sin Orden. Naar Landet ønsker at prøve en republikansk Administration, saa er det rimeligt, at Republikanerne skulde have hele den lovgivende Magt til deres Raadighed, saa at de frit og uhindret kan vise Landet hvad de kan og vil gjøre. Vedbliver derimod Repræsentanthuset at være demokratisk, saa faa vi en Fortsættelse af det samme ynkelige Visneri, som vi har havt saameget af i Kongressen iaar. I det sidste fire Aar har vor nationale Styrelse fremdbudt det sælsomme Skuespil, at to lovgivende Kamre af modsat Politik, men begge lige korrupte i Karakter, har opnaaet at nedkue enhver Plan til Reform, medens en hæderlig og grundærlig Præsident har siddet bunden og forgjæves sukket efter en Lejlighed til at gjøre noget for det Folk og Land, han elsker med Patriotens Varme og Inderlighed.

Der findes jo nok dem, som vil juble naar den Dag kommer da Cleveland atter skal søge sin Plads blandt Privatmænd; men det er sikkert mange, som længe vil mindes med Erkjendtlig og dyb Agtelse den Mand, der som øverste Styrismand søgte at lede Landets Regjering paa Ærligheds og Retsinds Principer, — og selv Clevelands bitreste Fjender vil ikke frakjende ham disse Karaktertræk.

Hvordan Harrison bliver som Præsident er naturligvis tildels en Gisning. Dog veed vi saa meget, at han er en velmenende Mand; han er en beskeden Mand som ikke bryder sig stort om Ære, og vi tvivler ikke paa at han flittigt og ærligt fra sit Synspunkt vil anstrænge sig for at fremme Landets Velfærd. Men skulde Kongressen, som hidtil, blive en Kampplads for de to store Partier og disses skinsyge Høvdinger, saa vil det gaa Harrison som det gik Cleveland: han faar ikke Anledning til at gjøre noget.

Vi skulde derfor aldeles ikke indvende imod at Republikanerne faar Majoriteten ogsaa i Repræsentathuset. De kan da i de næste fire Aar vise Landet, hvad de vil gjøre, og der bliver ingensomhelst Undskyldning for mulig Pligtforsømmelse. Og dersom de viser sig tro mod Folk og Landets Trav, saa — ja, hvad mere kan vi saa forlange? Det demokratiske Parti blev ikke stillet paa en saadan Prøve, og det fik ikke i dets korte Periode af fire Aars halv Myndighed, Lejlighed til at anbefale sig for Landets Vælgere.

Stone Bank, Waukesha Co., Wisconsin.

Den 8. Novbr., 1888.

Hr. Redaktør P. Ebbesen!

Vi ankom hertil Stone Bank igaar, den 7de Novbr., og fandt alle i bedste Velgaaende.

Vi havde en god og hurtig Rejse, men vi vilde ønske, at vi var bleven derude lidt længer, saa meget mere, som vi havde flere Bekjendte, som vi skulde have besøgt. Vi er saa godt fornøjet med den Rejse, at vi altid vil have den i Erindring, som den mest fornøjelige Tur, vi nogensinde har gjort. Og dette takker vi Dannebrog og Omegns Befolkning for, som gjorde os Tiden saa behagelig ved at kjøre os omkring og forevise os deres smukke Egn. Ja, jeg kan med Sandhed sige, at Danskerne har fundet en god og naturskjøn Plads, og jeg tør sige, at Dannebrog gaar en lys Fremtid imøde. Skulde jeg rejse fra Wisconsin, saa skulde det blive den første Plads, som jeg vilde gaa til.

Til Slutning være alle, som vi har besøgt og gjort Bekjendtskab med, hilset paa det venligste fra

Mr. og Mrs. L. Jørgensen.

Ord, Valley Co., Nebr.

(Fra vor Korrespondent.)

Ved Valget her den 6te Novbr. fik Republikanerne Majoriteten i alt, baade County, Stat og Præsident. Lørdag Aften holdt de en forfærdelig Stads, som varede hele Natten; der blev brændt alle de Tønder og Kasser, som kunde findes. En Mand fik sine Klæder brændt ved at komme Ilden for nær.

Der blev arbejdet haardt fra begge Sider før Valgdagen. Jeg vil anføre følgende lille Eksempel: Der var en vis Mand, om hvem det hed, at han maatte stemme som hans Kone befalede, her maatte altsaa Konen bearbejdes. Republikaneren kom først, men ingen fik at vide noget om Udfaldet. Saa kom Demokraten; han kjøbte Candy for 10 Cts. og vilde prøve sin Lykke. I Familien var en lille Pige paa 4 eller 5 Aar. Imellem Demokraten og den Lille forefaldt følgende Samtale:

Dem.: — "Did R. stop here the other day?"

Little Girl: — "Yes sir, he did."

Dem.: — (Trækker sit Candy op af Lommen og giver det til den Lille) "Did R. give you Candy?"

Little Girl: — Yes he did, he gave me a big sack full of Candy."

Demokraten kløer sig bag Øret og tænkte: Enden er ikke endnu. Han tager en Ti-Cents op af Lommen og giver den til den Lille, idet han siger:

"Did R. give you money?"

Little Girl: — Yes sir, he gave me fifty Cents."

Men han gav ikke tabt endda; han tog Pigen i sine Arme og kyssede hende og spørger:

"Did R. kiss you?"

Little Girl: — Yes, he did, he kissed me and mamma too."

Demokraten gik hjem, og man maa gjætte sig til, hvem der fik Stemmen.

— Miss Hanne Rasmussen fra Odder Jylland, har været i Besøg hos N. Andersen og S. K. Jørgensen. Hun afrejste til Omaha i Lørdags; vi haaber at hun vil komme igjen.

— Mrs. F. E. Torne afrejste forleden til hendes Hjem i Grand Island efter en Uges Besøg hos Forældrene, Mr. og Mrs. H. Element; hendes Søster, Miss Maria Element, rejste med for at lære „Millinery" eller Modeforretningen. Hun kommer vist snart tilbage.

— S. K. Jørgensen har i nogle Dage været paa Jagt oppe ved Haskell Creek. Han kom tilbage med et tomt Gevær.

— Deres ærede Korrespondent væddede paa Cleveland og tabte sin eneste Ko. Han trøster sig dog med, at da Whisky nu bliver fri, han kan drikke Whisky istedetfor Melk.

— En ung Dame fra Silkeborg besøger i denne Tid Mrs. Chas. Peterson. Hun agter nok at blive her.

— Deres Korrespondent vil i næste Uge sy eller rimpe sammen de største Huller paa de gamle Strømper. Nok er Raabet: „Fri Whisky, og ingen Klæder!" — men vi maa dog have Strømper.

Prohibitions Partiets Fremgang.

Det er os en stor Glæde, at se at det nye Pati har gjordt saa stort et Fremskridt som det nu ser ud til, at det har. Det har omtrent doblet sig siden sidste Præsident Valg. Til al Ære for Skandinaverne, maa det siges, at de har ikke staaet tilbage i det vigtige Foretagende, nemlig at udfri vort yndige Land fra den usle Demon, der bestaar af Pengetyrani og Drikketrafik. Saa sammenknyttede ere disse to, foragtelige Væsener, indviede som en; at det vil tage Tid før Folket vil kunne se dette Uhyre i sin virkelige Magt imod Friheden.

Men Folket hæver sig — og jo hurtigere desto lettere — styrter Fjenden. Alle som stemte for Prohibition ville snart faa den Glæde, at se, at deres Stemme bleve ikke kastet bort.

Prhb.

WELLS, RICHARDSON & CO'S
IMPROVED
Butter Color.
(Smørfarve)
Uovertræffeligt i Styrke, Renhed, Klarhed. Giver altid en klar og naturlig Farve, gjør ikke Smørret harsk og farver ikke Kjærnemælken. Bruges i Tusinder af de bedste Mejerier. De skal ikke tillade den, De kjøber hos, at indbilde Dem, at nogen anden Slags er ligesaa god. Sig ham, at De ønsker det bedste, og at De skal have Wells, Richardson & Co.'s forbedrede Smørfarve.
Tre Størrelser: 25 Cts., 50 Cts. og $1.00. Tilsalgs alle Steder.
Brugsanvisning.
Brug en eller to Theskefulde af Farven for hver fire Gallon af Fløde. Et eller to Forsøg skal vise Dem det rigtige Kvantum at bruge. Rom Farven midt i Fløden og rør det om med en stor Ske.
At farve Smør godt er en Kunst, og man maa vente at lære Noget gjennem Erfaring og praktiske Forsøg. Vor Farve skal sikkert give Deres Smør en smuk Juni-Kulør, om den anvendes paa rette Maade. Vær Omsorg for at De ikke bruger for meget af Farven, idet en høj Kulør ikke er ønskelig om Vinteren.
Handlende, som ønsker at forsyne deres Kunder med hvad disse behøver, burde have vor forbedrede Smørfarve paa Lager. Tiltrækkende Averteringsstof paa dette Sprog erholder enhver Handlende, som enten holder vor Smørfarve paa Lager eller ønsker at sælge den. Send os Deres Adressekort og sig os, i hvilket Sprog De ønsker Avertissementet trykt, og vi vil sende det strax.
Wells, Richardson & Co.,
Burlington, Vt.

I Barenes Løb
har der samlet sig en Masse løse Numre af "Luthersk Børneblad",
det største, ældste og mest udbredte ugentlige Børneblad i det norsk-danske Sprog her i Landet. Disse er for gode at kaste bort, saa har vi ladet dem hefte med smukt trykt Omslag og giver dem bort paa følgende Betingelser: Hver ny Abonnent, der indsender 75 Cents, vil faa: En komplet heftet Aargang — en Bog paa over 400 Sider, værdt 60 Cents — og "Luthersk Børneblad" fra Modtagelsen af Brevet til Enden af 1889, værdt 65 Cents, tilsammen $1.25 for 75 Cents. Eller: Hver ny Abonnent, som indsender 50 Cents, vil faa: En heftet Aargang — ikke aldeles komplet, værdt 35 Cents — og "Luthersk Børneblad" fra Modtagelsen af Brevet til Enden af 1889, værdt 65 Cents, tilsammen $1.00 for 50 Cents. Eller: Hver, som indsender paa et Postkort fuldstændig Navn og Adresse, vil faa sig tilsendt en Slump løse Numre som Prøve for Intet. Det siger sig selv, at den, som indsender først, faar bedste Udvalg, og mest for sine Penge, da vi ikke kan give bort mere, end vi har. Adresse: Pastor N. C. Brun, 141 N. Centre Ave., Chicago, Ill.

Send „Stjernen" til Eders Venner det gamle Land.

Kvindens Rettigheder

til at handle hvor det behager hende

Skal idag slaas fast!

Der tales slet ikke om Politik eller

Frihandel,

men den frie og emanciperede Kvindes uforgribelige Fordring paa

Fri Handling

som en af de medfødte personlige Rettigheder Kvinden gjennem Skabelsen er forlenet med.

Den Tid er forbi

da Kvinden skulde gjøre sine Indkjøb under en mandlig Ledsagers Overopsyn. Det oplyste nittende Aarhundrede tillader baade Madamen og Tjenestepigen at gjøre deres Indkjøb efter eget Valg.

S. N. WOLBACH,

— Ejeren af det største —

Manufakturvare-Etablissement

i ST. PAUL, NEBRASKA

har med karakteristisk Skarpsyn opfattet og forstaaet denne Revolution i Tidsaanden, og hans nøje Kjendskab til Damernes mangeartede Smag har bevæget ham til at fylde sin store Butik med det mest forskjelligartede og moderne i alle Grene af

Manufakturvarer, Hvide Varer, Sorte og kulørte Kjolestoffer,

Kjolesirtser og Gardintøjer, Korsetter og Handsker.

Og han har endvidere engageret et Regimente erfarne, forekommende og

Höflige Salgsmænd

talende de forskjellige Sprog, til at være Damerne til Tjeneste og vise dem de mest smukke og prisbillige Prøver af alle Slags Tøjer og til at forsikre dem om, at det er deres største Glæde at forevise det righoldige Varelager.

Besøg Wolbachs Tøjvare-Magasin.

A. H. BÖHNE. GEO. F. RYAN.

Böhne & Ryan.

Møbelmagasin & Ligkisteudsalg.

116 West 3dje Gade. — Grand Island, Nebr.

Parlor Suits, Chamber Suits, Madratser, Spejle, Færdige Skilderirammer og Lister for samme, Spinderokke, o. s. v.

Ligkister og Ligtøj en Specialitet.

Øjne lyve, hvad kunde man da fæste Tillid til? Om og inderlig havde hun altid vist sig mod — bag min Ryg havde hun med sin Elsker let over min tossede Godmodighed, der gav dem frit Spillerum. Jeg knyttede Haanden af Forbittrelse, jeg kunde ikke engang tage Hævn over Bedrageren ikke engang fordre ham ud til en Kamp paa Liv og Død, thi her tillands vække Dueller jo kun Munterhed.

Nej for Alting ingen Offentlighed! hvad mine Øjne nys havde set, maatte intet Øre høre. Men hvad skulde jeg da gribe til, og hvorhen skulde jeg nu vende mine Fjed? I mit Hjem kunde jeg ikke længer holde det ud, ja ej engang paa Byens Gader kunde jeg færdes, thi om mine Venner mødte mig og blot spurgte til min Hustru — ha! det blotte Navn „min Hustru" var mig som et giftigt Dolkestik. Jeg maatte bort fra Hjemmet, bort fra Byen, men hvorhen?

Hjem vilde jeg i hvert Fald ikke gaa, thi over mit Hjem hvilede nu Vanhellighedens Forbandelse. Jeg vilde gaa ind til Byen og der tage mit Natteleje paa et eller andet Gjæstgiveri. Næste Morgen vilde jeg gaa ombord paa et Dampskib og sejle — — til Malmø? ja hvorfor ikke? Der var jeg nær Hjemmet og dog borte fra Hjemmet, i en fremmed By, hvor Ingen kjendte mig og Ingen agtede paa mig. Jeg maatte have fuldstændig Ensomhed, jeg vilde ikke se eller tale med noget Menneske, som jeg kjendte, jeg havde mistet Tro og Tillid til Alle. Ikkun til Svigerfader vilde jeg skrive et Par Ord, at jeg var rejst bort; til Estrid vilde jeg ikke skrive, hendes Samvittighed vilde nok forklare hende Aarsagen til min Udebliven. Hvorledes Forholdet i Fremtiden skulde blive mellem os To, derpaa kunde jeg i Øjeblikket ikke engang tænke, men maaske jeg siden kunde komme til en god og sikker Plan.

Denne Beslutning tyktes mig den bedste. Jeg gik hurtigt ud af Haven og gjennem Alleen. Da jeg kom forbi min Bolig, vendte jeg Hovedet til den anden Side for ikke at se det forhadte Sted. I samme Øjeblik følte jeg et kraftigt Haandtag i min Skulder.

„Endelig finder jeg dig! hvad lister du om hernede som en Tyv og Stimand?"

Det var Hvidbjørn. Jeg bøjede af til Siden og sagde kort: „Lad mig gaa!"

„Nej sandelig lader jeg dig ikke gaa," svarede Hvidbjørn, idet han holdt godt fast i mig. „Det er jo netop derfor, jeg har søgt dig op. Du er min Fange og har nu at følge mig."

„Lad mig gaa!" gjentog jeg atter. „Eller —" og jeg løftede Haanden som for at slaa ham.

Hvidbjørn slap mig og saa forvirret paa mig. „Hvordan er det fat med

dig? Er du syg — — Se ikke saa forbitret paa mig, hvad Ondt har jeg gjort dig?"

Der var et saadant Udtryk af ærlig og trofast Venskab i Hvidbjørns smukke aabne Ansigt, at jeg ikke kunde udholde at se derpaa. Jeg holdt Haanden for Øjnene og sagde: „jeg er ulykkelig over al Maade."

„Saa tal til mig, betro dig til mig. Jeg besværger dig ved alt vort gamle Venskab, ved vort Broderskab, thi vi ere nu mere end Venner, vi ere Brødre. Jeg har idag fæstet Valborg til min Brud."

„Valborg?" udbrød jeg.

„Ja Valborg. Du maa da have været blind paa begge dine Øjne, naar du ikke for længe siden har gjættet det."

„Valborg!" gjentog jeg, „men Estrid da?"

„Hør, Nicolai, du maa jo være forstyrret i Hoved. Estrid er du jo selv gift med — hende kan jeg da ikke forlove mig med.

„Valborg!" sagde jeg, idet mine Tanker gik i et underligt Kredsløb, „var det da derfor — —?"

„Hvilket? — — hør, har du havt et Syn!"

„Et Syn?" gjentog jeg, „nu ja, et fælt, hæsligt hadefuldt Syn — dog lad os ikke tale mere derom."

„Saa skal jeg istedetfor fortælle dig noget overmaade Glædeligt og Frydefuldt, som nok kan drive mørke Tanker bort. Den fortabte Søn er kommen hjem."

„Hvilken Søn?"

„Svigerfaders Søn? — Estrids og Valborgs Broder."

„Men han er jo død."

„Ikke mere end du og jeg. Han har alt siddet en hel Time oppe hos Estrid og ventet paa dig."

„Lad mig sætte mig lidt paa den Bænk, for at jeg kan faa Vejret."

— Denne Pause, medens Hvidbjørn og jeg sidde paa Bænken, maa jeg benytte til et lidet Selvforsvar.

Kloge Hoveder ville naturligvis for længe siden have gjættet hvorledes denne Historie hang sammen, og have undret sig over, at det ikke faldt mig ind, at her kunde en Forveksling finde Sted, og at jeg i det Hele tog denne Sag med stor Heftighed. Men hvor kunde jeg ane, at Estrids Broder endnu var ilive, og at han netop vilde vælge et saa overmaade kritisk Øjeblik til sin Fremtræden? Og hvad Heftigheden angik — nu ja, saa indrømmer jeg, at unge Piger og gamle